

kr. eller derunder. Fritagelse for sidstnævnte omregning gælder dog kun et beløb op til 2.000 kr. årligt for den skattepligtige.

Krav om efterbeskatning efter de gældende regler vil kunne ramme den skattepligtige unødigt hårdt, da de midler, der står på pensionsordningen, ikke kan hæves til betaling af skattetilsvaret, uden at det medfører pligt til at betale afgift af ordningens værdi. Der er derfor mulighed for, at den skattepligtige kan vælge mellem efterbeskatning (og opretholdelse af ordningen) eller fuldstændig ophævelse af ordningen uden afgiftsmæssige konsekvenser. Hvis der vælges afgiftsfri ophævelse af ordningen, medfører det, at den skattepligtige stilles, som om ordningen aldrig var oprettet. Konsekvensen heraf er, at de foretagne fradrag skal medregnes fuldt ud i den skattepligtige indkomst for fradragsårene (med procenttillæg), og at ordningen skattemæssigt betragtes som bortfaldet. I disse tilfælde skal der heller ikke ske videreførelse af fradragsret for de præmier eller bidrag, der faktisk er betalt, før indbetalingerne blev nedsat eller standset.

2.2.2. Forslagets indhold

Et loft over fradragsberettigede indskud på ratepensionsordninger på 100.000 kr. årligt giver anledning til overvejelser om, hvorvidt reglerne om fradragsfordeling og efterbeskatning er hensigtsmæssige og tidsvarende for så vidt angår rateordninger og ophørende livrenter.

Det foreslås, at fradragsfordelingsreglerne ophæves for så vidt angår ophørende livrenter, rateforsikring og rateopsparing i pensionsøjemed. Det skyldes, at loftet på 100.000 kr. varetager samme hensyn, som fradragsfordelingsreglerne gør. Fradragsfordelingsreglerne videreføres uændret for pensionsordninger med løbende udbetalinger, idet der fortsat kan indskydes på disse ordninger uden begrænsninger.

Som konsekvens af forslaget om ophævelse af fradragsfordelingsreglerne for ophørende livrenter, rateforsikring og rateopsparing i pensionsøjemed, foreslås omberegningsreglerne for disse ordninger også ophævet.

Med et årligt loft på 100.000 kr. for indbetalinger til rateforsikring og rateopsparing samt ophørende livrenter og samtidig ophævelse af fradragsfordelingsreglerne m.v., vil det store flertal af pensionsopsparende opleve en forenkling af pensionsbeskatningsreglerne.

En forudsætning for at sikre, at borgerne efterlever reglerne er, at de forstår dem. I dag opleves regelsættet med de mange værneregler som kompliceret for borgerne. Ved at ophæve fradragsfordelingsreglerne, kan man også forebygge misforståelser og fejl. En mere

enkel og klar lovgivning er samtidig med til at sikre en god administration i SKAT. Dette er i overensstemmelse med SKATs indsatsstrategi.

2.3. Forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensioner

2.3.1. Gældende ret

Aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger er fastsat i forhold til efterlønsalderen. Tilsvarende gælder for andre pensionsordninger.

En kapitalpensionsordning skal senest være udbetalt 10 år efter, at forsikringstageren/kontohaveren når efterlønsalderen. Tidsrummet, inden for hvilken en kapitalforsikring, henholdsvis en kapitalopsparing, skal udbetales, er således 10 år, dvs. fra det fyldte 62. til det fyldte 72. år for personer med efterlønsalder 62. Tilsvarende kan en person med efterlønsalder 60 få sin kapitalpensionsordning udbetalt i perioden fra det fyldte 60. til det fyldte 70. år.

2.3.2. Forslagets indhold

Den nuværende aldersgrænse for, hvornår en kapitalpensionsordning senest skal være udbetalt (efterlønsalderen + 10 år) er tidssvarende.

Formålet med pensionsopsparing er at sikre egen forsørgelse i alderdommen. Aldersgrænsen på 70 år har været uændret siden indførelsen af pensionsbeskatningsloven i 1971. 70-årsgrænsen er fra 2007 i stedet knyttet til efterlønsalderen, således at den automatisk justeres, hvis efterlønsalderen stiger på grund af forhøjet levealder i befolkningen. Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt. Populært sagt var 70 år i 1971 en relativt højere alder, end 70 år er i dag.

Generelt vil større fleksibilitet i udbetalingsreglerne for kapitalpensioner kunne få personer på arbejdsmarkedet til at arbejde i længere tid og udskyde tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet. Forhøjelsen af aldersgrænsen for, hvornår en kapitalpension senest skal være udbetalt, kan bidrage til en senere tilbagetrækningsalder fra arbejdsmarkedet til gavn for samfundsøkonomien.

Det foreslås at forhøje aldersgrænsen for, hvornår en kapitalpensionsordning senest skal være udbetalt, med 5 år. Forslaget indebærer, at den periode, inden for hvilken kapitalpensionsordninger skal udbetales, forhøjes fra 10 år til 15 år, dvs. fra det fyldte 62. år til det fyldte 77. år for en person med efterlønsalder 62. Tilsvarende forhøjes den periode, inden for hvilken kapitalpensionsordninger for en person med efterlønsalder 60 skal udbetales, med 5 år således, at kapitalpensionen skal udbetales i perioden mellem det fyldte 60. år og det fyldte 75. år.